

[Peter Hansen-Nord]

nr. 445, som vi kalder lovforslag nr. L 238, som værende et forslag, der kunne løse det problem, vi står i. Jeg mindes endda forholdsvis tydeligt, at hele behandlingen af lovforslag nr. L 238 netop mundede ud i, at det ikke kunne lade sig gøre. For så er der noget nyt, som vi synes vi skal have frem på bordet i dag, hvis det ligger helt klart for hr. Poul Nielson, at lovforslag nr. L 238 indeholdt netop de elementer, der alene kunne løse problemet.

Jeg husker det på en måde således, at man fra regeringens side på det tidspunkt klart understregede, at her kunne man ikke lovgive med tilbagevirkende kraft, og det var heller ikke det, der var problemet. Men det kunne være rart at få konkretiseret nøjagtig, hvad der lå i lovforslag nr. L 238, som hr. Poul Nielson i dag flot slår ud med armen og siger kunne have løst alle problemerne. Det vil vi da gerne have at vide.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg må også sige, at jeg erindrer de svar, vi fik i udvalget med hensyn til tilbagevirkende kraft i elforsyningsloven, der nu er nede i EU, som at den havde ikke tilbagevirkende kraft og derfor ikke kunne løse problemet. Men hr. Poul Nielson har åbenbart en anden vurdering, og det kan selvfølgelig ikke blive afklaret. Ministeren må jo give os den autoritative udlægning med hensyn til, om problemet er løst gennem en vedtagelse, men jeg erindrer af de svar, vi fik i udvalget, at det var ikke løst dermed.

Hr. Poul Nielson siger, at tingene ikke skal gøres definitivt op i dag. Så vil jeg spørge hr. Poul Nielson, om Socialdemokratiet har gjort sig nogle overvejelser med hensyn til betingelserne for en fusion. Jeg ved, at man har denne loyalitet over for regeringen, men man kunne måske godt – de forskellige partier går jo flittigt ud og markerer holdninger – sige lidt om Socialdemokratiets betingelser for at acceptere en fusion. Er der knyttet nogle betingelser til det med hensyn til magtstrukturen i det nye NESAs, eller er der nogle overvejelser i gang i Socialdemokratiet? En lille antydning af det kunne jeg godt ønske mig.

Hr. Poul Nielson siger også, at man skal være så åben som muligt, og så lukker man fuldstændig af for den mulighed, at SEAS kan fort-

sætte; så synes jeg ikke, at alle muligheder står åbne, men man kan selvfølgelig sige, at det lukker nogle bestemte muligheder ude.

Jeg håber, at Socialdemokratiet kan løfte lidt af sløret for, under hvilke betingelser man vil acceptere en fusion, når man i dag afviser en dagsorden, der kan bevare SEAS.

Og som sagt, hvad angår det andet problem om elforsyningsloven, håber jeg, at ministeren vil gøre klart, om det er det, der skal til for at komme tilbage til Elprisudvalgets kendelse.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg synes, det er unødvendigt at tage endnu en diskussion i lighed med den, vi havde sidste forår om lovforslag nr. L 238, som var grundlaget for denne lov. Pointen er, at hvis loven er i kraft, kan Elprisudvalget – ikke regeringen, ikke Folketinget, men Elprisudvalget – på baggrund af denne lov tage stilling til, om den ene eller den anden sideordnede aktivitet falder inden for lovens muligheder. Hvis det er tilfældet, vil også tab, der konstateres i fremtiden, og som har baggrund i aktiviteter af den karakter, der fandt sted før lovens ikrafttræden, kunne indregnes i elprisen. Det er helt unødvendigt at gentage det – men alligevel. Det er lovens indhold, og pointen er, at der kunne have været en systematik på plads, så langt som vi ønskede og ville. Selv hvis vi havde siddet med alle mandaterne alene, er det den måde, Socialdemokratiet ville forholde sig til det spørgsmål på, for vi ønsker, at Elprisudvalget skal være den buffer, der tager stilling.

Derfor ser loven sådan ud, og min pointe fra før var, at med den lov på plads havde vi haft en metode til afklaring af denne sag. Det er dér, jeg synes de forskellige debattører her går for langt, når de siger, at så var der en endelig afklaring af sagen substansmæssigt. Det er der ingen der siger, men der var den ramme, den jura, som så tog hånd om det; den ville have været på plads.

Til hr. Riishøj vil jeg sige, at når vi her tilkendegiver, at vi ikke mener, at denne debat og denne dag er tid og sted til at gå i enkeltheder med hensyn til en konklusion på sagen, siger det også sig selv, at jeg ikke kan eller vil gå nærmere ind i en drøftelse med hr. Riishøj om vore synspunkter i detaljer; men vi følger sagen med betydelig interesse.